

Sárkányölő Sebestyén

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy szegényember, s volt neki három fia. Olyan szegények voltak, hogy még betevő falatra sem jutott nekik. Elhatározták, hogy fölkerekednek és elpanaszolják a királynak az ő nagy szegénységüket.

Ahogy mennek, mendegélnek, látják, hogy a hegyen birkákat legeltet egy öreg pásztor.

A pásztor, maga volt a király, de hát a legények honnan is tudhatták volna?

Azt mondja az öregebbik:

-Hely, ha én itt gazda lehetnék! Minden szegénynek adnék egy bürgét!

Azt mondja erre az öreg pásztor:

-Mostantól kezdve te vagy itt a birkásgazda!

A másik két fiú továbbment, velük ment az öreg is. Egyszer elérték egy galagonyás sűrűhöz.

Azt mondja a második fiú:

-Ha ezen a hegyen galagonya helyett szőlő teremne, s én lennék a gazdája, minden szegénynek adnék egy fürt szőlőt.

-Jó, legyen a tied!- mondta az öreg pásztor.

A galagonyás mindjárt szőlőssé változott, s a fiú pedig ottmaradt szőlősgazdának.

A harmadik fiú az öreg pásztorral továbbment, s nem sokára elérték a Dunához. Azt mondja a legkisebb fiú:

-Ha én itt révész lehetnék, ingyen vinnék át mindenkit!

Az öreg pásztor beleegyezett, s most már egyedül ment tovább. Ahogy megy, egyszer csak visszakanyarodott az első fiúhoz.

-De sok szép birkád van fiam!- mondta az öreg- Adhatnál nekem egyet!

A birkásgazda rámondja:

-Ha én mindenkinek adnék egy birkát, nekem egy se maradna!

Az öreg egyet intett, s egyből kővé változott a hegy! Aztán ment az öreg pásztor a második fiúhoz.

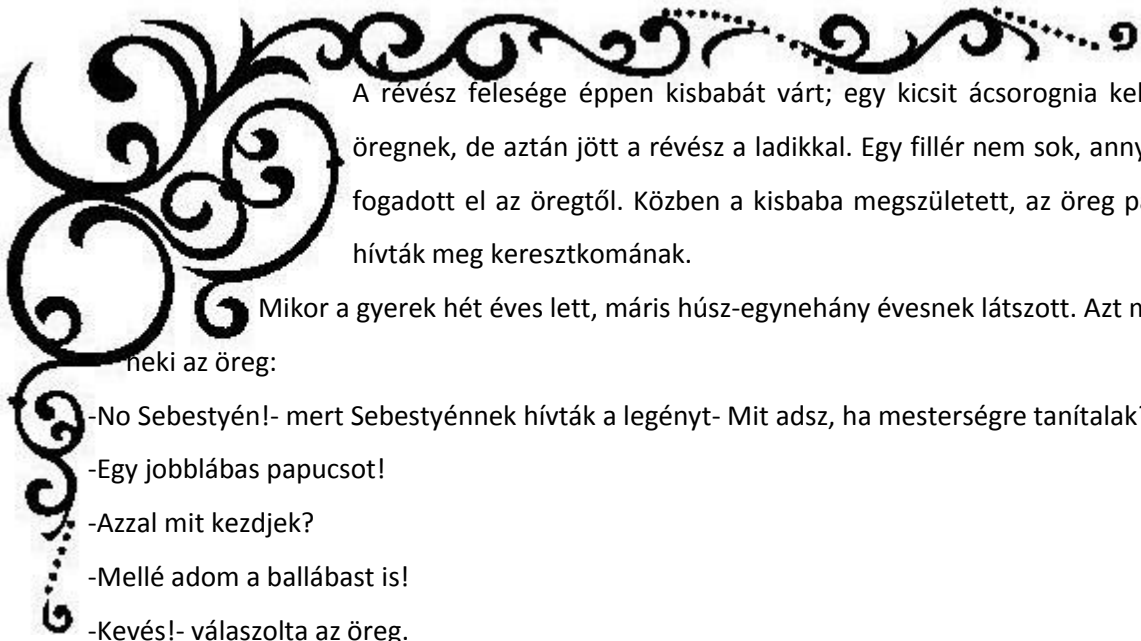
-Szép ez a szőlő! Jó termés lesz rajta- kezdte- Adhatnál nekem belőle egy fürtöt!

-Egy billinget se! Még mit nem!

De még széjjel se nézett, a szőlőből máris galagonyás lett! Késő este lett már mire az öreg pásztor a révészhez ért. Átkiáltott a másik partra:

-Gyerünk át a ladikkal!

Harmadik útravaló: Csak a fejét, hogy meg ne sántuljon!

A révész felesége éppen kisbabát várt; egy kicsit ácsorognia kellett az öregnek, de aztán jött a révész a ladikkal. Egy fillér nem sok, annyit sem fogadott el az öregtől. Közben a kisbaba megszületett, az öreg pásztort hívták meg keresztkomának.

Mikor a gyerek hét éves lett, máris húsz-egynehány évesnek látszott. Azt mondja neki az öreg:

-No Sebestyén!- mert Sebestyénnek hívták a legényt- Mit adsz, ha mesterségre tanítalak?

-Egy jobblábas papucsot!

-Azzal mit kezdjek?

-Mellé adom a ballábast is!

-Kevés!- válaszolta az öreg.

-Hát...adok egy krajcárt!

-Kevés! Azazhogynem sok!

-Nekem nincs több!

Az öreg látta, hogy a legény szívesen odaadja, ami van, megajándékozta egy karddal.

-Ha ennek a kardnak azt mondod: „Nosza kardom, rajta hát! Csapd le a nyakát!”- elvágja a nyakát annak, akinek csak akarod!

A legény megköszönte a kardot.

-Most pedig –folytatta az öreg- eridj a szomszéd királyhoz, mert ott annyi juhász köll, ahány nap van egy évben. Hanem sok bért ne kérj, legföljebb tizenkét pengőforintot, nyeret, meg pipát. A nyáját furulyaszó mellett tereld a rozmaringerdőbe, és ne félj semmitől.

Sebestyén odaállt hát a szomszéd király elébe:

-Felség, volna-e szüksége juhászra?

-Hogyne volna! –felelte a király. És máris fel is fogadta. Az első reggel ezt mondta:

-Hajtsd ki a nyáját és furulyázz! De a hídon túlra ne hajtsd a nyáját, mert vége az életednek!

Sebestyén kihajtott, furulyázott. A király leste az ablakból. A legény már jól bent járt a rozmaringerdőben. Leterítette a szűrét és furulyázott. A közelben folyt egy patak. Ahogy furulyáz, egyszer csak hallja, hogy zuhog a víz. De nem csak zuhogott, hanem kibújt belőle a hétfejű sárkány!

-Hát téged mi hozott ide? Úgy akarsz járni, mint a többi juhász?

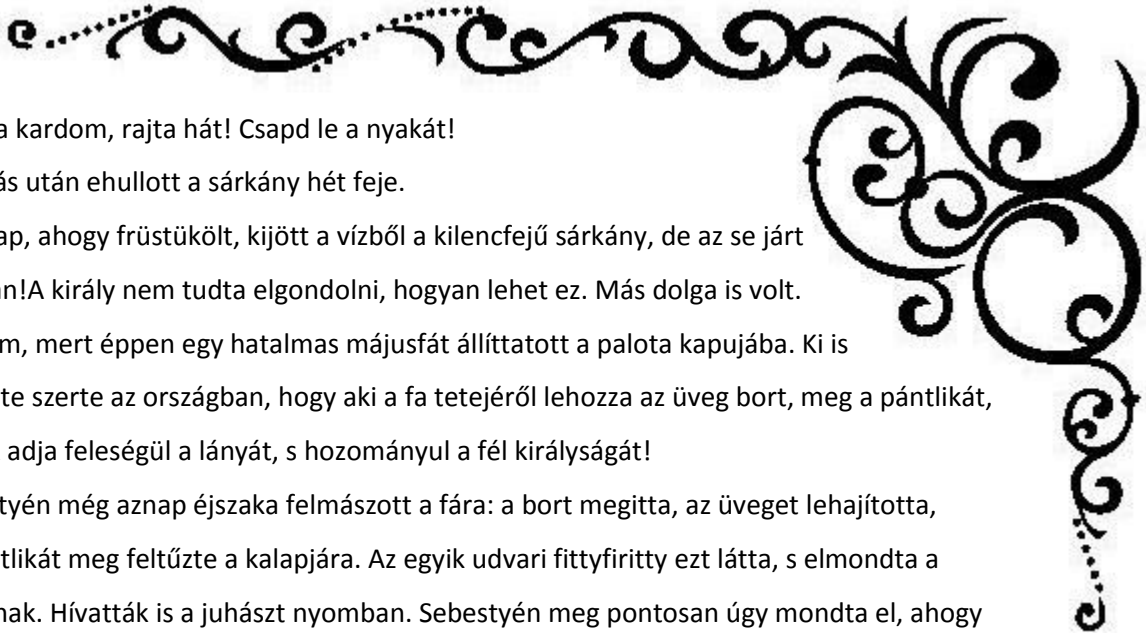
Sebestyén most már értette, miért mondta az öreg juhász, hogy ide annyi juhász kell, ahány nap egy esztendőben! De egy csöppet sem ijedt meg. Rákezdte:

-Miért? Azok hogy jártak?

-Majd mindjárt megmutatom!- bődült el a juhász és nekirontott.

Sebestyén azonban megragadta a kardját és így rikkantott:

Harmadik útravaló: Csak a fejét, hogy meg ne sántuljon!

-Nosza kardom, rajta hát! Csapd le a nyakát!

Egymás után ehullott a sárkány hét feje.

Másnap, ahogy früstökölt, kijött a vízből a kilencfejű sárkány, de az se járt jobban! A király nem tudta elgondolni, hogyan lehet ez. Más dolga is volt.

Volt ám, mert éppen egy hatalmas májusfát állíttatott a palota kapujába. Ki is hirdette szerte az országban, hogy aki a fa tetejéről lehozza az üveg bort, meg a pántlikát, annak adja feleségül a lányát, s hozományul a fél királyságát!

Sebestyén még aznap éjszaka felmászott a fára: a bort megitta, az üveget lehajította, a pántlikát meg feltűzte a kalapjára. Az egyik udvari fittyfiritty ezt látta, s elmondta a királynak. Hívták is a juhászt nyomban. Sebestyén meg pontosan úgy mondta el, ahogy történt. De azért csak ki kellett hajtani a juhokat harmadnap is.

Éppen vizet akart meríteni a kalapjával, amikor rárontott a tizenkétfejű sárkány.

-Égi madárnak sem szabad erre járni! Hát te mit keresel itt?

Sebestyén kirántotta a kardját és így felelt:

-Nosza kardom, rajta hát! Csapd le a nyakát!

Már csak egyetlen feje volt a sárkánynak, amikor az az egy rimánkodni kezdett:

-Jaj, jaj, Sebestyén! Hagyd meg ezt a egy fejemet! Meglátod megszolgálom!

Sebestyén meghagyta.

A patak hídjá alatt volt egy nagy barlang. Oda vezette a sárkány. Amikor beléptek, olyan birodalom tárult Sebestyén elé, hogy nagyobb volt a királyénál is! Meglátta a sok juhászt, meg a rengeteg birkát, amit a sárkányok mind elloptak.

-Gyertek velem a királyhoz!- mondta Sebestyén, s búcsúzásul levágta a sárkány utolsó fejét is.

Otthon a király azt mondta: most már látja, kivel van dolga! Feleségül kapja a lányát, no meg adja hozzá a fél országát.

-A lányt csak adja felséged gyorsan- mondta Sebestyén-, hanem a fél országot tartsa csak meg magának, mert nekem már van külön!

Még aznap este megtartották a lakodalmat! Máig is boldogan élnek, ha meg nem haltak!